

цѣль Стародѣбъ не позволявалъ да има другъ иѣкой священникъ; а като не могълъ и самичкъ да священнодѣйствува на 17-тѣ тамошны села, той позволявалъ на просты-ты старци и бабы да исповѣдувать и причаствать болны-ты.

Двамина честолюбци ся опытали да нарушать тѣзи неговѣ власть надъ Стародѣбъ, показваещъ себе-си за епископы; нѣ не имъ ся вдало. Тѣ сж побѣгнѣлый Иеродиаконъ на новоіерусалимскыя монастырь Амвросій и инокъ-тѣ Антимъ. Амвросій, человекъ още младъ и съобразителенъ ся явилъ прѣдъ него подъ имя-то Иеромонахъ Антиногенъ, и му ся молилъ да го прибере подъ свое-то вѣдомство. Той го прибралъ на радо сърдце, цѣлувалъ го и съ голѣмы похвалы го испратилъ за священникъ по разны-ты тамошны скытове. Антиногенъ ся остановилъ въ Гамель, и накаралъ расколници-ты да си направять въ Борско-то село черковѣ, коуж-то освятилъ и захванѣлъ да имъ служи. Нѣ незадоволенъ отъ самоволно усвоенны санъ на священство-то, той зѣлъ да ся казва, че е и епископъ, а крѣпчалъ сана си за свое-то спасеніе. Въ Валахїѣ той открыто ся вече нарѣкълъ архиерей, и рѣкополагалъ священники за поповщинѣ-тѣ, че даже искалъ да рѣкоположи и Патриція за епископъ. Нѣ той както и Валахскый господаръ го научили кой е, та трябало вече да побѣгне отъ тамъ, и отишълъ въ Полшѣ, та станѣлъ войнъ. На примѣра му станѣлъ подражателъ тогава инокъ-тѣ Антимъ, единъ отъ просты-ты мужици; кой-то живѣли въ поповщинскы-ты скытове, и изеднѣжъ зѣлъ да ся казва, че е священникъ, а Антиногенъ за пары го направилъ пѣккъ архимандритъ, нѣ скоро му поискало да стане и архиерей, затова пратилъ Антиногену още пары, и му ся молилъ, да го направи епископъ. Той склонилъ, и да не ходи чякъ при него да го рѣкополага, опрѣдѣлилъ му затова день-тѣ, великый четвъртъкъ, че даже — и чяса тѣѣ, щото кога-то щялъ да му чете посвятителны-ты молитвы, той да обличя на себе-си архиерейскы-ты одѣжды. Като дошълъ опрѣдѣленийъ день и чясъ Антимъ ся обличялъ въ архиерейскы-ты одѣжды, и станѣлъ епископъ; а послѣ макаръ и да ся научилъ наскоро, че тогава Антиногенъ вече былъ съддатинъ въ Полшѣ, не му ся щѣло вече да ся прости съ обычливо-то си архиерейство. Безъ довѣріе въ Стародѣбъ, той отишълъ при Некрасовци-ты, кой-то испървѣ го приѣли съ голѣмѣ честь, нѣ послѣ като ся научили, че ты измамилъ удавили го въ Диѣпъръ. Слѣдъ смъртъ-тѣ на Патриція въ Стародѣбъ ся прѣнесли священники-ти на Вѣткѣ, по-диръ второ-то и паденіе, заедно съ черковѣ-тѣ и, и единый отъ